

Eyübi Bir Şiir

— Sinan KILIÇ · 18 Mart 2015

EYÜBİ BİR ŞİİR

vakit ayrılıktır çoktan gittiğin yerde
söndü bütün ışıklar, demek ki hasret düştü kente
bütün kargolar yanlış adreslerde beklenir
yanlış duraklardan geçer otobüsler
ve bir Sakingüldür şimdi yalnızlık
Hediyeler ve Armağanlar üşür
oysa akşamlar ürperirdi Birsenin gülüşlerinde

tek tek uzaklaştı şimdi türküler
bir İmdat çılgılığında Mürvet arar gibi
bir bulutta asılı kalan o son Ümit
ve Medet olmaz hasrete
hasret ki insandır baştan ayağa

içimiz suskun bir derya gidişinden beri
anlatamam ne yandadır çöl ne yandadır kербela
Hüseyin ne yanda Rabia ne yanda
ve Serpilirken güzel günler acıyı söndürmek için
artık paramparça kalacaktır bu dünya

ey çiğ tanesi gibi buğulanan Senem
merhaba de
de ki kuş sesleri sarsın gökyüzünü
de ki Elâ bir hüzne doğsun güneş
paramparça kalsa da bu yarayla bu dünya
bir Kılıç keskinliğidir yine de yaşamak...

(Eyüp Kılıç anısına 18 Mart 2011)